

IUGA♀

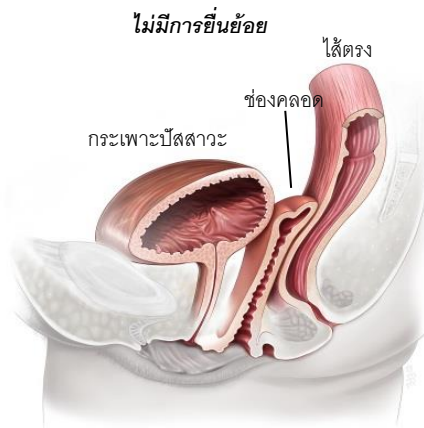
international urogynecological association

สมาคมรีเวชทางเดินปัสสาวะระหว่างประเทศ

การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด (Sacropopexy)

1. การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด คืออะไร?
2. มีอะไรเกิดขึ้นกับผู้ป่วยบ้าง ขณะได้รับการผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด?
3. ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นมีอะไรบ้าง?
4. ก่อนการผ่าตัดคุณควรเตรียมตัวอย่างไร?
5. การพักฟื้นของผู้ป่วยหลังผ่าตัดเป็นอย่างไร?

การยื่นย้อยของช่องคลอดเป็นภาวะที่พบบ่อย อันก่อให้เกิดอาการ ได้แก่ ความรู้สึกถ่วงหรือหน่วงลงมาในช่องคลอด และขับถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระลำบาก ตลอดจนมีอาการปวดหลัง พบว่าประมาณ 1 ใน 10 ของสตรีจำเป็นต้องรับการผ่าตัดเพื่อแก้ไขภาวะมดลูกหรือช่องคลอดยื่นย้อย

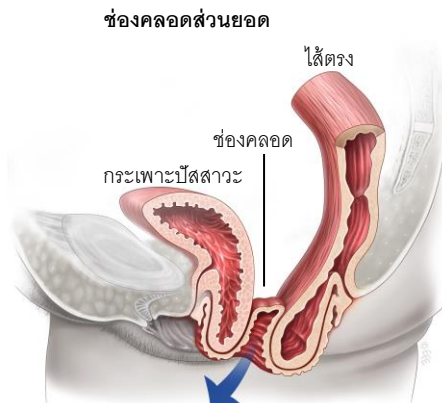
การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด คืออะไร?

การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด คือการผ่าตัดเพื่อแก้ไขภาวะช่องคลอดส่วนบนยื่นย้อยในผู้ป่วยสตรีที่เคยได้รับการผ่าตัดมดลูกมาก่อน การผ่าตัดนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ช่องคลอดกลับมามีกายวิภาคปกติและยังสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้อีกต่อไป นอกจากนี้ มีการผ่าตัดที่คล้ายคลึงกันซึ่งใช้ในผู้ป่วยที่มีช่องคลอดหย่อนแต่ยังมีมดลูกอยู่และไม่ต้องการตัดมดลูกทิ้ง เรียกว่า การผ่าตัดเย็บแขวนมดลูก (sacrohysteropexy)

มีอะไรเกิดขึ้นกับผู้ป่วยบ้างขณะได้รับการผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอด?

ผู้ป่วยจะได้รับการให้ยาสลบทั่วไปโดยวิสัญญีแพทย์เหมือนเช่นการผ่าตัดอื่นๆ

การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอดสามารถกระทำได้ผ่านทางแผลเปิดหน้าท้องขนาดใหญ่ หรือผ่านแผลเล็กๆบริเวณหน้าท้องโดยใช้กล้องส่องช่องท้อง หรือใช้หุ่นยนต์ช่วยผ่าตัด ในขั้นแรกแพทย์จะผ่าตัดเลาะผนังช่องคลอดให้แยกออกจากกระเพาะปัสสาวะทางด้านหน้า และได้ตรงทางด้านหลัง แล้วใช้วัสดุปลูกถ่ายที่เป็นตาข่ายซึ่งทำจากใยสังเคราะห์ มาคลุมบริเวณผนังด้านหน้าและด้านหลังของช่องคลอดดังกล่าว จากนั้น จึงเย็บปลายอีกด้านของตาข่ายนี้ยึดไว้กับกระดูกใต้กระเบนเหน็บดังกล่าว แล้วเย็บเย็บช่องท้องคลุมปิดตาข่ายทั้งหมด เพื่อป้องกันไม่ให้ตาข่ายเข้าไปติดกับผิวหนังตาข่ายนี้ การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอดนี้สามารถทำไปพร้อมๆกับการผ่าตัดอื่นๆ ได้แก่ การผ่าตัดเพื่อแก้ไขภาวะปัสสาวะเล็ดขณะออกแรงหรือซ่อมเสริมกระเพาะปัสสาวะหรือลำไส้ยื่นย้อย

การผ่าตัดมีผลสำเร็จในการรักษาเป็นอย่างไร?

การศึกษาพบว่าร้อยละ 80-90 ของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดแขวนช่องคลอดจะหายจากอาการต่างๆของการยื่นย้อย หลังการผ่าตัดมีความเสี่ยงเล็กน้อยที่จะเกิดการยื่นย้อยของช่องคลอดบริเวณอื่นๆ เช่น ผนังช่องคลอดด้านหน้าที่พุงกระเพาะปัสสาวะ ซึ่งหากเกิดขึ้นอาจจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัดต่อไปเพื่อแก้ไข

ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นมีอะไรบ้าง?

ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด ไม่ว่าจะผ่าตัดผ่านทางแผลเปิดหน้าท้องหรือผ่านกล้อง ได้แก่

- อาการปวด (เกิดขึ้นทั่วไปหรือเฉพาะขณะร่วมเพศ) พบได้ร้อยละ 2-3
- การไหลของตาข่ายในช่องคลอด พบได้ร้อยละ 2-3

การบาดเจ็บของกระเพาะปัสสาวะ ลำไส้ หรือท่อไต พบได้ ร้อยละ 1-2

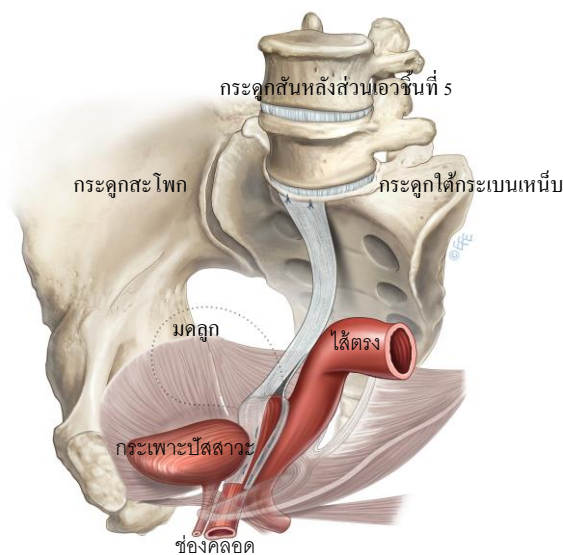
นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงโดยทั่วไปของการผ่าตัด ได้แก่ แผลติดเชื้อ การติดเชื้อของทางเดินปัสสาวะ เลือดออกซึ่งอาจจำเป็นต้องให้เลือด และภาวะลิ่มเลือดอุดตันในหลอดเลือดดำที่ขา ปอดและปัญหาทางหัวใจ

แพทย์ผู้ผ่าตัดและวิสัญญีแพทย์จะอภิปรายถึงความเสี่ยงใดๆที่อาจมีเพิ่มเติมซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวคุณก่อนการผ่าตัด

ก่อนการผ่าตัดคุณควรเตรียมตัวอย่างไร?

ยาบางชนิดเช่น แอสไพริน ที่คุณอาจรับประทานเป็นประจำมีผลต่อการแข็งตัวของเลือด และอาจจำเป็นต้องหยุดก่อนการผ่าตัด (ภายใต้การแนะนำของแพทย์) แพทย์บางท่านอาจแนะนำให้มีการเตรียมลำไส้ก่อนการผ่าตัด ซึ่งแพทย์ที่คุณดูแลจะเป็นผู้สั่งการรักษานี้แก่คุณ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ต้องงดรับประทานอาหารและดื่มน้ำเป็นเวลา 6 ชั่วโมงก่อนการผ่าตัด

การผ่าตัดเย็บแขวนช่องคลอดเสร็จสมบูรณ์

การพักฟื้นของผู้ป่วยหลังผ่าตัดเป็นอย่างไร?

ระยะเวลาที่คุณนอนพักในโรงพยาบาลอยู่ในช่วงระหว่าง 2-5 วันขึ้นอยู่กับว่าคุณได้รับการผ่าตัดผ่านทางแผลเปิดหน้าท้องหรือผ่านกล้องอย่างไรก็ดี ในระยะ 6 สัปดาห์แรกหลังผ่าตัด คุณควรหลีกเลี่ยงการทำงานที่บ้านที่หนักหรือออกแรงยกของ เช่น หิ้วถุงหรือตะกร้าใส่ของจ่ายตลาด ยกตะกร้าใส่เสื้อผ้า ลากเครื่องดูดฝุ่น เป็นต้น หลังผ่าตัดการเดินช้าๆเป็นการออกกำลังกายที่ดี ควรเริ่มต้นเดินช้าๆประมาณ 10 นาทีต่อวันเมื่อคุณรู้สึกว่าร่างกายพร้อมแล้วค่อยๆเพิ่มเวลาให้นานขึ้น ในช่วง 6 สัปดาห์แรกหลังผ่าตัด ควรหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายแบบฟิตเนส หรือแอโรบิก เป็นต้น รวมถึงการว่ายน้ำ แช่ในอ่างสเปา และการร่วมเพศ โดยทั่วไปควรหยุดงานเป็นเวลา 4-6 สัปดาห์ และอาจนานกว่านี้ถ้างานของคุณอยู่ในประเภทที่ใช้กำลังกาย

เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคุณจะได้รับประโยชน์จากแผ่นพับนี้ กรุณาปรึกษาสอบถามเพิ่มเติมกับแพทย์ผู้ดูแลคุณหากยังมีข้อสงสัยอยู่

สารสนเทศในแผ่นพับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้ศึกษาหาความรู้เท่านั้น ไม่ได้ใช้เพื่อการวินิจฉัยหรือการรักษาโรคหรือภาวะใดๆทางการแพทย์
ซึ่งต้องกระทำโดยแพทย์หรือบุคลากรทางการแพทย์เท่านั้น

แปลโดย ผศ.นพ.ชัยเลิศ พงษ์นริศร (Chailert Phongnarisorn, M.D.)